

HOPP

Nr 1 vår 2022

**FRAMTIDEN
BOR HOS OSS**

TEMA **BROBYGGGARE**

Svenska kyrkan
UPPSALA

DELA LJUS OCH VÄRME

Vi har många broar i Uppsala och fler ska det bli! Det handlar inte om att "gå över ån efter vatten" som det sägs i ordspråket, utan om att hålla ihop vår stad och våra liv.

Vi hade precis bestämt årstemat för Hopp 2022 till att handla om brobygge av olika slag när helvetet bröt ut i Ukraina. För finns det något som heter helvete så är det där kriget visar ondskans ansikte.

Trötta men ändå hoppfulla över att pandemin börjat släppa sitt grepp så händer det som inte får hända, därtill i ett land nära oss. Otäckt, obegripligt och det skapar oro hos oss alla.

Vad kan vi göra, undrar många, hur kan vi hjälpa till? Vi lärde oss mycket under flyktingströmmen 2015 och vet nu kanske bättre vad som behövs, samtidigt är det förstuds en unik situation för de som kommer från sönderbombade städer i Ukraina. "Framtiden bor hos oss" blir inte bara ett nätverk och ett arbetssätt i Gottsunda utan en verklighet för många familjer från Ukraina, de kommer att tillbringa en del av sin framtid hos oss.

Rätt instans måste göra rätt saker och vi som utgör olika delar av civilsamhället fyller i där det behövs stöd på olika sätt. Det handlar om både pengar och praktisk hjälp.

Svenska kyrkan arbetar som vanligt tillsammans med Röda Korset, Uppsala kommun, Nyby vision m.fl. Vill du bidra på något sätt, skriv då en rad till [uppsala.diakoni@svenskakyrkan.se](mailto: uppsala.diakoni@svenskakyrkan.se)

Vi firar både påsk och pingst under våren. Påsken handlar om att godheten vinner över ondskan och pingsten om hur det är möjligt att komma över språkförbistring. Så man kan säga att pingsten praktiseras både på Uppsalingo på Gotlands nation och på språkkaféer runt om i församlingar i Uppsala.

Även om man inte förstår språket som talas så kan man känna gemenskap. Genom musik, genom bröd och vin i nattvarden, genom att sitta i en kyrka som liknar den där hemma.

Bo Setterlind skrev en gång "det går en bro från tro till ro". Alla troende människor är naturligtvis lika oroliga som alla andra när det inträffar kriser av olika slag. Men vi har ett språk, en berättelse, ett sätt att hantera det som är svårt: en bro från tro till ro.

I Uppsala har vi ju två fredspristagare som vi kan inspireras av. Nathan Söderblom bad i en bön: "Hjälp oss att sträva efter fred i världen." och Dag Hammarskjöld sa i ett tal: "Det är mycket lätt att böja sig för stormakternas önskemål; det är en annan sak att göra motstånd."

Våren gör nu motstånd mot vintern, ljuset och värmen får allt att växa. Så låt oss nu dela ljus och värme med varann som en motståndshandling mot krig och för fred i världen!

"Lägg i varandras händer fred med kärleksfull förväntan. Var varsam om Guds skapelse som bär er frihetslängtan."

UR PSALMER I 2000-TALET

Annica Anderbrant, domprost

HOPP

Hopp ges ut med 4 nummer per år och distribueras till alla hushåll i Uppsala pastorat

Ansvarig utgivare Annica Anderbrant **Redaktörer** Ulrika Nordström Johanna Wallin

Redaktion Johanna Blomkvist Maria Hammarström Kajsa Måhl Dag Tuvelius

Kontakt uppsala.hopp@svenskakyrkan.se 018-430 35 00

Tidningen Hopp finns på svenskakyrkan.se/uppsala/hopp

Form Lars-Erik Elebjörk **Tryck** Wikströms Tryckeri

Upplaga 87 000 ex **Distribution** Svensk Direktreklam

Trycksak
3041 0051

DEN HÄR TRYCKSAKEN ÄR
KLIMATKOMPENSERAD HELA VÄGEN
FRÅN TRYCK TILL DISTRIBUTION
AV SVENSK DIREKTREKLAM.

DE SOM DRABBATS AV KRIGET I UKRAINA BEHÖVER DITT STÖD.

Tillsammans kan vi vara en tillflykt i oro, nöd och krig.

act
Svenska kyrkan

DIN GÅVA BEHÖVS NU!

Act Svenska kyrkans partner i Ungern förser människor som flyr kriget i Ukraina med mat, vatten och hygienartiklar.

svenskakyrkan.se/act

SWISHA TILL
900 1223
SKRIV: AKUT

INNE HÅLL

Kyrkan är en oas 4

Jakobs stegen 8

Nostalgidisco 10

Påskan Mittuppslaget

Språk ger hemkänsla 14

Beteende och beredskap 16

Vi behöver dig 18

Tack för att du är medlem 20

Gästkrönika: Erik Lysén 21

Aktuellt 22

De skriver om sin sanning – och försöker hålla sig utanför gängen. I en studio på Treklangens skola skapar unga Gottsundabor framtidens rap och hiphop.

Om barnen sjunger om pistoler brukar jag fråga: "Har du en pistol?" "Nej", svarar de då, säger Svenska kyrkans musiker Peter Ekengren.

Inom hiphop och rapmusik är det viktigt att vara äkta, sann och inte ljuga. Ändå finns överdrifterna där i vissa textrader.

– Ibland skriver jag sanningen, ibland hittar jag bara på, säger Mikael 14 år.

– Jag kan säga hårda ord, okej. Men jag rappar mest om vad som händer i området, vad de gör och såna grejer, säger 16-åriga Hamze som går under artistnamnet H.Z.

H.Z har höga ambitioner. Han har inte bara lagt tid på textskrivandet, utan också på sin egen sångröst.

Var kommer vi att se ditt artistnamn i framtiden?

– Överallt! säger H.Z.

I hans utvecklingsprocess är Peter från Gottsunda församling en ovärderlig resurs. Han är både sångcoach och körledare. Men samtidigt blir han förbisprungen av ungdomarna titt som tätt.

– Jag som aldrig haft en dator. Jag ringer er när jag får teknikproblem, säger Peter.

Efter att Uppsala Fritid byggt studion i Treklangens skola fick de göra en ny satsning och uppdatera sin utrustning. Ungdomarna vill ha kvalitet. Det ska låta bra.

H.Z nynnar på den av sina låtar han tror mest på, en medryckande raplåt som heter "Spring, spring". Han får inte ge ut låten via kommunen och kyrkan, men har kontakt med en annan studio i Uppsala som vill släppa singeln.

– Vi kan hjälpa grabbarna att släppa sina låtar. Men då kan de inte sjunga om vad som helst, säger Peter.

Vill killarna skriva om att till exempel polisen är dålig får de hitta andra vägar för att nå ut med sin musik.

– Ska de släppa genom oss och genom Treklangens måste det vara saker som vi kan stötta, säger Peter.

Mordet på rapparen berör

Många av de musikskapande ungdomarna har hämtat influenser från gangsterrapen. Det märks att mordet på 19-åriga rapartisten Einár i Hammarby Sjöstad i Stockholm har berört de unga rapparna.

– Det som hände Einár var fel. Alla är ledsna. Det var en stjärna som föll, säger H.Z.

– De är inspirerade av hela Einárgrejen. Vi försöker hjälpa dem att skriva om andra saker, säger Peter.

Som samarbetspartner har han Rabih Jaber från Uppsala kommun. Han är koordinator för ungdomsverksamheten

MAMM

GÅP

MA, FÖRLÄT, JAG SKA PÅ RÄTT SPÅR

Text Matilda Nilsson

Foto Patrik Lundin

i kommunen, men mer känd som artist från Idol 2009 och Let's Dance 2010.

– Det är tid som ungdomar vill ha, inte pengar. De vill ha en vuxen som ger dem tid. I sådana här områden kan det vara skillnaden mellan om en ungdom väljer rätt väg i livet, eller inte, säger Rabih.

Han beskriver Peter som en eldsjäl. För ungdomarna är Peter ett bollplank, en farsa eller en sorts mentor.

H.Z tar fram en av sina lugnare låtar.

– Det är en gusslåt.

– Alltså en kärlekslåt, förklarar Peter.

Attityd och värme

H.Z har spelat in låten "Din signal" med Rabih. "Låt mig bara vara din enda signal, jag lovar kommer aldrig missa ett samtal", sjunger Rabih i refrängen. Melodin sätter sig snabbt.

– Jag har ingen tjej som jag skrivit den till, säger H.Z.

Han har nära till skratt, men när han sätter sig vid tangentbordet åker hoodieluvan upp. Attityd blandat med värme. Stolthet mixat med ungdomens charm.

Det är som att ungdomarna visar upp två sidor. En som lockas av gangsterrapens hotfulla rim och en som söker ord för sina egna upplevelser.

– Jag kör mycket hiphop och rap, det är mest rap jag vill satsa på, men jag är inte fast i den tuffa stilen, säger H.Z.

I soffan sitter 12-åriga Yamen och rimmar på "aina", "para" och "mamma".

– Du vet, vi rappar, men vi är inte med i gäng. Säger vi "glock" så är det bara ett bra rimord. Det är bara det, förklarar H.Z.

Han har en roll som medhjälpare på fritidsgården och i studion. Han sätter sig i soffan och lägger armen om Yamen vid fotograferingen.

Peter sätter sig vid tangentbordet och klickar fram en låt där ungdomarna fått en mer specifik uppgift: Vad händer om man provar att skriva en sång om Gud?

"Mamma, förlåt, jag ska gå på rätt spår", sjunger Mikael. Som mamma är det svårt att inte själv bli rörd av hans ord.

Vuxna som peppar och lyssnar

Mikael lägger ungefär en till två timmar per dygn på att skriva musik. Mest skriver han på natten.

– Han kör en form av rap blandat med spoken word. Den här stilen kommer bli nästa stora grej inom hiphopen, säger Peter. Han och Rabih finns där i studion. Peppar och lyssnar. De förbjuder inga texter, men är samtidigt tydliga med kyrkans och kommunens värderingar.

Har din mamma hört den här låten?

– Nej, säger Mikael.

Efteråt följer beatsen med mig. Jag tänker på Mikael's mamma. Oavsett vad som händer med barnens textskapande och musikkarriär så hoppas jag att hon får höra hans låt.

– När träffas vi igen? frågar Yamen innan jag packar ihop.

– Kom till hiphopfestivalen i augusti! marknadsför han.

Ja, varför inte? Kanske är det där som raderna "Mamma, förlåt" hörs offentligt första gången. +

Liten ordlista över hiphopslang

Aina – Polis

Glock – Pistol

Guss – Tjej

Para – Pengar

Yani – (ungefär) Alltså, typ

Tips!

På Youtube finns låten "VI E G" (Vi är Gottsunda) med elever från Treklangens skola.

KYRKAN MITT I... SAMHÄLLET

Text Matilda Nilsson

Foto Patrik Lundin

Gottsunda kyrka har blivit en fristad för ungdomar som riskerar att hamna i gängkriminalitet. Här kan de hitta en annan tillhörighet.

”Du vet väl om att du är värdefull, att du är viktig här och nu.”

Raden ur psalm 791 känner de flesta till. För prästen Boel Hössjer Sundman sammanfattar första strofen det förhållningssätt som nätverket *Framtiden bor hos oss* står för.

– Att förmedla att alla har det mänskliga värdet – kan vi förmedla det till en enda ungdom så är det oändligt värdefullt, säger hon.

Boel är församlingsherde i Gottsunda. Församlingen är ett nav för Svenska kyrkans verksamhet i Uppsala inom mångfaldsnätverket Framtiden bor hos oss.

Finnas där för sina grannar

Framtiden bor hos oss startade år 2000 som ett samverkansinitiativ inom Svenska kyrkan, för mångreligiösa och mångkulturella stadsdelar i till exempel Malmö och Stockholm. Flera av områdena har felaktigt utpekats som no go-zones, för farliga att beträda.

– Om man kan säga att det började i områden med problem kring integration så tänker jag att det här är frågor som *alla* församlingar lever med idag. Det handlar

om att finnas där för dem som är våra grannar, säger Boel.

Kyrkan ligger mitt i samhället i Gottsunda. Mitt emot köpcentrumet, kulturforumet Knutpunkten och biblioteket. Tätt intill Gottsundaskolan och Gottsundabadet och ett stenkast från låg- och mellanstadieskolan Treklängen.

Det är lätt att bara glida förbi in i kyrkan, oavsett vilken tro man tillhör.

– Det är inte farligt att som kristen vara nyfiken och öppen för andras traditioner utan tvärtom väldigt berikande. Att vara i relation med andra, det är framtiden för kyrkan, säger Boel.

Gottsunda kyrka samverkar med kommunen, ungdomsjouren och Knutpunkten kring olika aktiviteter för ungdomar.

– Gottsunda kyrka är en tillåtande plats. Jag tror ungdomarna känner att det är som en liten oas, säger Boel Hössjer Sundman.

I centrum för mycket av Gottsundas församlingsverksamhet står musiken. I Vardagsrummet, som är den stora öppna ytan utanför kyrkorummets, hör vi orgelmusik och skönsång inifrån kyrkan.

– I Gottsunda handlar väldigt mycket om musik, säger Boel.

Erbjuder ett sammanhang

Tillsammans med ungdomsjouren och Fritid Uppsala har Gottsunda kyrka startat ett musiksamarbete för mellanstadieele-

ver och även äldre elever som gör texter.

– Det är ett alternativ till att hamna i kriminella kretsar, säger Boel. Vi pratar om innehållet i raptexter, men vi börjar inte med att klanka ned på texterna. Det börjar med musiken. Första steget är att skapa ett meningsfullt sammanhang och ur det kommer samtal om hur vi uttrycker för varandra vad vi har för värderingar.

Polisen har sammanställt en lista över särskilt utsatta områden i Sverige. Förorterna på listan karaktäriseras av låg socioekonomisk status och kriminell närvaro. Gottsunda hamnade på listan 2017. Enligt den senaste polisrapporten om utsatta områden har Gottsunda en negativ utveckling. Hur Framtiden bor hos oss påverkar lokalsamhället är oklart, men förhoppningen är att ungdomar genom kyrkan kan hitta en fristad och en tillhörighet.

– Det är en sorg att det är barn som hamnar i kriminella sammanhang, att de uppenbarligen känner större trygghet där än i andra sammanhang. Det är frustrerande. Men då kan man tänka att vi alltid kan göra någonting. Och kan vi bidra – så är det viktigt i sig. Vi kan förmedla hopp. Det finns mening i allas liv.

Eller som psalm 791 fortsätter: ”att du är älskad för din egen skull, för ingen annan är som du.” +

Om Framtiden bor hos oss Nätverket Framtiden bor hos oss bildades 2000 och samlar församlingar, pastorat och distrikt i Svenska kyrkan i mångreligiösa och mångkulturella stadsdelar. 2018 tilldelades nätverket pris som Årets förnyare i Svenska kyrkan. Samverkan med andra aktörer i samhället är en viktig del av nätverkets metod och förhållningssätt.

NÄR HIMMEL OCH JORD MÖTS

Text Christoffer Abrahamsson, präst **Illustration** Johan Swärd

I GAMLA TESTAMENTET berättas det om en man som heter Jakob som är på flykt. Han är rädd för att bli dödad och har lämnat sitt hemland i all hast.

Jakob delar sitt livsöde med andra. Han är bara en av många som under mänsklighetens historia har tvingats på flykt från ett hot. Även idag tar vi dagligen del av berättelser om människor som flyr hot, förföljelse, död och tortyr. Nu senast har det främst handlat om barn, unga och kvinnor från Ukraina.

Mitt i tragedin i att vara på flykt, händer det Jakob något omtumlande. Vi läser hur han under sin flykt och under nattens timmar ser en syn: Änglar går upp och ner för en stega. Jakob hör också en röst som talar till honom. Yrvaken utbrister Jakob: *Herren är på denna plats, och jag visste det inte!*

Vi kanske känner igen oss? Hur vi är med om något, men först i efterhand förstår att det vi upplevt faktiskt var

ett möte med Gud. Det kan ha varit en medmänniskas omsorg och godhet, en vacker vårdag, ett musikstycke, ett bibelord eller något annat. Lite trevande har vi för oss själva tänkt: *Det var kanske Gud jag mötte där? Men jag visste det inte!*

Jakobs liv är en påminnelse till oss alla om att vi kan få se Gud, om hur Gud kan uppenbara sig för oss även om vi är på flykt från något. Vi kanske flyr ett hot mot vårt liv, från vårt förflutna eller någonting annat – men också då kan Gud visa sig för oss.

Jakobs liv påminner oss också om att vi kan höra Gud tala även under nattens timmar, i vår ångest och när allting känns mörkt.

Stegen som Jakob fick syn på handlar inte om att vi av egen kraft ska försöka klättra upp till Gud på några andliga stegar. Vi kan inte ta oss upp till Gud, utan det är Gud som kommer till oss. Gud vill möta dig och mig i vår vardag, i våra liv.

Vi behöver inte bege oss till en särskild plats för att få vara med om ett gudsmöte, mötet kan ske överallt.

Det vi kan göra är att försöka vara uppmärksamma på spåren av Gud i våra liv och i vår värld. Med nyfikenhet kan vi försöka lyssna efter Guds röst i vår vardag och se tecken på Guds närvaro. Sådana kännetecken är bland annat: skönhet, godhet, sanning. I vardagen kan jag försöka se var Gud uppenbarar sig, var stegen mellan himmel och jord är särskilt tydlig i mitt liv.

Söker vi efter dessa spår och lyssnar efter Jesu röst i vår vardag och under nattens timmar, kommer kanske också vi lite yrvaket då och då kunna utbrista: *Jesus var ju mitt i mitt liv, och jag visste det inte – men nu vet jag!*

Jakobs flykt

1 Mosebok 28:10–22.

1 Mosebok 28:16.

INGET ATT DISKOTERA

Discokula, ABBA, korv, godis
och behagligt välbekant stämning
– när Salabackekyrkans värddar får
som de vill blir det nostalgidisco.

Text Henrik Våberg Foto Patrik Lundin

– DET SVÄNGER I
SALABACKEKYRKAN

Det är vårvintrig skymning och redan ute på parkeringen hörs ett taktfast dunk av en typ som ger en nostalgisk känsla av skol- och tonår. Känslan håller i sig när vi kommer in och möts av värdarna Jessica Holmgren-Karlsson och Christina Bladbäck, utrustade med pondus, godisskål och inträdesstämpel. Är

det nostalgidisco så är det. När vi kikar in i församlingssalen ser och hör vi DJ Nico, till vardags vaktmästare Nico Psilander, trycka igång den ena ABBA-låten efter den andra, medan han gungar till de typiska sjuttitalsrytmerna. Det är andra gången discot ordnas i Salabackekyrkan.

– Redan 2019 började vi prata om att ha diskotek för oss lite äldre med 60-, 70- och 80-talets musik, berättar Christina. Sedan kom pandemin och idén låg i träda tills i höstas. – Vi startade i oktober och det blev en stor succé. Första gången var det väldigt högt ljud på musiken så idag har vi sänkt volymen lite.

– När folk kommer så sitter vi här och tar emot dem och de får en stämpel, det ska vara precis som det brukade vara på disco, säger Jessica bestämt. Från början sa vi att det skulle vara för besökare över 65 men det har vi ruckat lite på idag. Det är ju fler som vill vara med.

Discodans och korv

– Ofta när det ordnas dans för äldre blir det folkdans och det tyckte de var så tråkigt. De vill ju bara dansa disco, minns Josefine Lind, pedagog, som under discokvällen håller till en hel del vid korvgrytan för att förse

alla hungriga med en "vurre" när det behövs.

– Det dyker upp en del mamor med barn också. De är nyfikna på det här med disco och att dansa, och det känns bra att få ge dem ett tillfälle att prova på i en trygg miljö utan alkohol.

Glädje för alla åldrar

Christina Bladbäck och Jessica Holmgren-Karlsson är båda kyrkvårdare på söndagar och överens om att det är viktigt att kyrkan tar emot människor i olika slags sammanhang.

– För mig är det jätteviktigt att alla ska känna att de är välkomna, säger Jessica. Många är ensamma och träffar inte mycket folk och det är klart att de blir glada när något sådant här ordnas.

– Nu spelar han din låt! hojtar Andreas Brandt, ungdomspräst, iklädd röd långhårig peruk och runda brillor – de båda kyrkvårdarna slår fast att han just idag är "Tom Lennon". Från dansgolvet högtalare ljuder Stevie Wonders 80-talshit "I just called to say I love you" och Christina nickar:

– Man blir glad i hjärtat av dans och musik, oavsett om man är 20 eller 85 år gammal. Kom igen och dansa, så säger jag!

Inne i församlingssalen får hon medhåll av Åsa Samuelsson, som är engagerad i kyrkan och församlingsrådet och väldigt glad över att nostalgidisco blivit verklighet.

– Det är så roligt att höra musiken från när vi var unga igen, och det här med att dansa och röra sig får en att

”Oavsett om man är 20 eller 85. Kom igen och dansa!”

Även om de båda har en del att göra i entrén har de förstås försökt passa på att dansa själva.

– Förra gången fick rullatorn vara med på dansgolvet men sedan jag gjorde en höftledsoperation har det blivit lite svårare. Den nya rullatorn är för stor, konstaterar Jessica.

– Jag dansade som sjutton i höstas! utbrister Christina. Som 40-talist känner jag igen alla låtar och alla artister.

må väldigt bra. Jag skulle till och med vilja säga att det är antidepressivt, säger Åsa innan hon ger sig ut på dansgolvet igen. +

Vill du gå på nostalgidisco i Salabackekyrkan? Nästa tillfälle blir enligt värdarna tidigt i höst. Se svenskakyrkan.se/uppsala och facebook.com/salabackekyrkan

Palmsöndagen

På palmsöndagen red Jesus in i Jerusalem på en åsna för att fira den judiska påsken tillsammans med sina lärjungar. Han togs emot som en kung av folket. De jublade, viftade med palmlad och sjöng.

Palmsöndagen är en glädjens dag men samtidigt visste Jesus vilket lidande som låg framför honom. På den här dagen kan vi därför tänka på svåra uppgifter som vi ibland måste genomföra.

PÅSKEN

Text svenskakyrkan.se/pask Illustration Johanna Kallin

Påsken är kyrkans största högtid. Då firas att Jesus uppstod och bes. Sista veckan i fasteperioden kallas och inleds med palmsöndagen.

Skärtorsdagen

Jesus åt den sista måltiden tillsammans med sina tolv lärjungar. Medan de åt sa Jesus till dem att de skulle fortsätta att bryta bröd och dricka vin tillsammans, även när han inte var med dem. Senare samma kväll blev han förrådd och greps av romerska soldater. Det var en av lärjungarna, Judas, som förrådde Jesus. Han fick 30 silvermynt för att avslöja vem Jesus var. Judas visade soldaterna vem Jesus var bland alla lärjungar genom att ge honom en kyss.

Lång- fredagen

När Jesus gripits på natten fördes han till förhör hos Pontius Pilatus, som var ståthållare, det vill säga förvaltare och bestämde i Jerusalem. Pontius Pilatus dömde Jesus till döden och anledningen till det var att man påstod att Jesus hade kallat sig judarnas kung. Jesus fick själv bära sitt kors till Golgata, en kulle utanför staden, där han korsfästes bredvid två rövare. Rövarna hånade honom och bad honom hjälpa sig själv och dem, om han nu var Guds son. En av rövarena bad också Jesus att tänka på honom om det skulle vara så att hans Gud hjälper. Jesus svarade att han redan samma dag skulle vara med Gud i paradiset.

egrade döden.
för stilla veckan

Påskdagen och annandag påsk

När en grupp kvinnor kom till Jesus grav var stenen som täckt gravöppningen bortrullad och hans kropp var inte i graven. Jesus hade uppstått från döden. Kvinnorna fylldes av både rädsla och glädje men de berättade för lärjungarna vad de hade upplevt. På annandag påsk kan vi ta del av flera berättelser om hur den uppståndne Jesus visade sig för lärjungarna. Om du vill läsa mer om vad som hände under påsken och varför vi firar påsk hittar du det på [svenskakyrkan.se/pask](#)

På tisdagskvällar kan en besökare på Gotlands nation höra en mängd olika språk talas. Internationella studenter tränar svenska och i utbyte lär de ut sitt modersmål till svenska studenter.

Text Johanna Wallin Foto Patrik Lundin

I en mörk källarlokal, ett stenkast från Fyrisån, ligger pub Betty där det ikväll är i det närmaste fullsatt. Det är ett sorl av spridda samtal och skratt. Som förväntat på en studentnation, kanske. Men här pågår språkträning och det serveras enbart vatten. Anteckningsblock och pennor ligger på träborden där studenter från olika länder och världsdelar sitter i smågrupper.

Uppsalingo hålls en gång i veckan under två timmar. Den första timmen pratas svenska, nästa timme väljer varje deltagare ett av de språk som finns representerade.

– Vi brukar snitta på drygt tjugo språk, ibland uppåt trettio, berättar Anders Köhler som tillsammans med Alba Yngvesson håller i trådarna.

Paradiset stavas Norrland

Lizzy van Ravenhorst från Nederländerna är med på Uppsalingo för sjätte veckan i rad. Hon kom till Sverige första gången som utbytesstudent 2018.

– Jag insåg direkt att jag var född i fel land! Det är här jag vill bo, jag älskar den svenska naturen, skogarna, sjöarna ... Och mentaliteten. Jag är själv lite blyg och passar bra in här, säger Lizzy.

Hon håller inte med om bilden av svenskar som kalla och introverta.

– Nej, inte alls, det tar bara lite tid att lära känna folk.

Sedan hösten 2020 är Lizzy tillbaka och gör sin masterutbildning i limnologi, läran om inlandsvatten. Hon har siktet inställt på drömjobbet: Länsstyrelsen Västernorrland. Hon skrattar åt mina höjda ögonbryn och säger på nästan felfri svenska, med en antydning till norrländsk dialekt:

– Ja det kanske är lite otippat, men jag älskar Norrland! Jag tror att jag

redan har sett mer av Norrland än den genomsnittlige svensken gör under sin livstid. Tänk att ni har paradiset så nära och ändå inte åker dit.

Lizzy trivs bra i Uppsala också.

– Det känns lite som en by. Nu när nationerna öppnat igen efter pandemin får jag uppleva lite studentliv också.

Lizzy kommer till Uppsalingo främst för att öva svenska och för att förstå den svenska kulturen bättre. Det ger också mycket att lära känna andra internationella studenter.

– Vi har samma erfarenheter av att komma till Sverige och försöka bygga upp ett liv här. Det är viktigt att möta varandra, man kan känna sig ensam annars. Det är trevlig stämning här, man kan sätta sig bredvid vem som helst och börja prata.

Ett kravlöst sammanhang

Uppsalingo drivs av enskilda studenter och konceptet är ganska anspråkslöst, menar Anders.

– Vi dyker upp en kvart innan det börjar, låser upp och hälsar välkommen, och sedan sköter det mesta sig självt.

Alba och Anders tog över stafett-pinnen i höstas.

– Jag hade aldrig varit med på Uppsalingo och kände ingen här, säger Alba, som pluggar nationalekonomi inom politics kandidatprogram. Hon pratar tyska och kan också japanska efter ett år som utbytesstudent.

– Jag vill hålla igång språket och då är Uppsalingo ett bra sammanhang. Det är kravlöst, och jag gillar att det är ett utbyte som alla får ut något av.

Det brukar vara en kärngrupp av stammisar och minst en eller flera nya studenter varje gång, berättar

Uppsalingo Gotlands nation, Pub Betty, tisdagar kl 18–20. Ingen föransökan eller kårleg krävs.

facebook.com/groups/upsalingo

Uplands nations språkcafé Onsdagar v.v, kl 17.30–18.30. Olika språknivåer nybörjare–avancerad. Gratis, och fika ingår. Öppet för nationsmedlemmar och vänner.

facebook.com/uplandsnation

Svenska kyrkans språkcaféer

Vi erbjuder flera mötesplatser i Uppsala för samtal och språkträning.

svenskakyrkan.se/upsala/pratasvenska

Universitetskyrkan

Riktat till dig som är student eller personal vid Uppsala universitet och SLU. Till Universitetskyrkan är alla välkomna, oavsett tro eller inte tro.

upsala.universitetskyrkan.se

U

Anders. Han går andra året på masterprogrammet i tillämpad beräkningsvetenskap.

– Till skillnad från många andra som kommer hit är jag inte lingvist men jag sysslar med ett annat slags språk, kan man säga.

Han hittade till Uppsalingo när en vän från Saudiarabien ville lära sig svenska och för Anders blev det ett tillfälle att prata sitt andra språk, ryska.

Språket en väg in i kulturen

Klockan slår sju och Anders ber alla att säga vilka språk de pratar och vilket språk de vill öva på. Bland de 21 språk som räknas upp finns spanska, mandarin, italienska, katalanska, engelska, turkiska, isländska, persiska, franska – och så tyska, japanska, holländska och ryska. Deltagarna sprider ut sig och samtalen tar vid igen.

– Jag kommer från Turkiet, säger en ung man och sträcker fram handen.

Baris Yüksel är kvällens enda turkisktalande student så istället för att konversera på sitt modersmål får han prata svenska ytterligare en timme. Han studerar internationell hållbar utveckling och har varit i Sverige sedan hösten 2019. Han har fått svenska vänner och känner sig ganska hemma här.

– Mycket på grund av min svenska sambo, och att jag har lätt för att ta kontakt med människor.

Att lära sig språket är prioriterat.

– Även om jag tar mig fram ganska bra på engelska är det stor skillnad att kunna svenska, det är en väg in i kulturen. Och vill man, som jag, söka jobb inom samhällsvetenskap är det avgörande att kunna språket.

Baris har gått på SFI, brukar vara med på Uplands nations språkträning varannan vecka och vill också börja gå till kyrkans språkkaféer. På Uppsalingo är han för fjärde gången och kommer att fortsätta.

– De som kommer hit vill verkligen lära sig språk och en del har redan ganska bra kunskaper så samtalet flyter och man kan prata om intressanta saker. Det är också ett kul sätt att träffa folk, det brukar bli så att vissa går vidare till någon annan nation efteråt.

För den som är ny i stan kan Uppsalingo fungera lite som en bro in i studentvärlden.

– Huvudsyftet är att hjälpa internationella studenter med svenskan och att svenska studenter ska få möjlighet att öva på andra språk, säger Anders.

– Men en naturlig effekt av det är att folk träffar varandra och blir vänner. Språk är ju ett verktyg för att kommunicera, vi människor umgås samtidigt som vi pratar. 🍷

A close-up portrait of Anders Fridborg, a man with a beard and mustache, wearing a blue shirt and a grey jacket. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a blurred modern building with a grid of windows.

ANDERS FRIDBORG, SAKERHETSCHEF I UPPSALA KOMMUN

Om tron på människans förmåga att ta ansvar
och förändra – framför allt i kristider.

Text och foto Henrik Viberg

S om säkerhetschef för Uppsala kommun har Anders Fridborg haft bråda dagar i vinter. En två år lång pandemi som följs av en plötsligt eskalerad konflikt och krig i Europa innebär att verkligheten skakas om rejält för oss alla, och den som har Uppsalas trygghet och säkerhet som sin ständiga huvuduppgift påverkas förstås än mer påtagligt och omfattande när omvärlden blir mer osäker.

När började kommunen vidta åtgärder med tanke på det hotfulla läget i Ukraina?

– I januari gick jag till kommunstyrelsens ordförande och sa "vi behöver en utbildningsinsats i svenskt totalförsvaret för nu börjar det dra ihop sig". Vi hade det redan i vår planläggning men jag ville att det skulle göras så snart det bara gick. Ett par veckor senare hade vi hela kommunstyrelsen på riktad utbildning. De har en särskild roll under höjd beredskap i Sverige och när kriget bröt ut var det skönt att de då var bättre förberedda att svara på frågor.

Vilka hot har vi i Uppsala att hantera vid risk för väpnad konflikt?

– Jag är inte militär strateg, men om vi skulle hamna i en situation liknande den människorna i Ukraina är utsatta för så handlar det inte bara om militära mål utan någon form av totalt krig mot civilsamhället. En sådan situation hoppas jag verkligen att vi kan undvika här. I Uppsala har vi transportleder, järnväg och en flygföttill, ganska uppenbara positioner som skulle kunna dra till sig en angräpar attack. Sedan finns ju idag många andra sätt att påverka samhällen, som cyberattacker och liknande. Där har alla kommuner en viktig roll i att upprätthålla sina verksamheter, dricksvattenförsörjning, journalsystem och så vidare. Där görs en hel del insatser nu.

Upplever du att vi i Uppsala är "i fas" med de hot som finns?

– Både ja och nej. Egentligen har vi i Sverige avvecklat och nedmonterat totalförsvaret under lång tid, även om det inte försvunnit helt. Till följd av Rysslands annektering av Krimhalvön 2014 påbörjades en ny totalförvarsplanering så vi har hållit på under sju år med att bygga upp kunskap, arbeta med nya rutiner och liknande. Om det inte varit för pandemin så hade vi kanske varit ännu mer i fas, för den har praktiskt begränsat möjligheterna för arbetet.

Har pandemin som samhällskris på något sätt påverkat beredskapsarbetet positivt?

– Ja, jag tror absolut att vi har lärt oss saker. Två veckor före Rysslands ökade aggressioner hade vi lagt ner vårt kansli för covidhantering, men nu kunde vi på väldigt kort tid starta ett motsvarande kansli för arbetet med krigets konsekvenser för Sverige och dess påverkan på lokalsamhället. Vi är omkring 18 000 anställda i Uppsala kommun som alla känner till samordningsstrukturerna och kan förhålla oss till dem. Jag skulle säga att vi genom pandemin även har fått många lärdomar när det gäller frågor om försörjning.

Hur kan vi som Uppsalabor tänka och agera på en vettig nivå i nuläget?

– Jag tror att det är bra att inte överkonsumera nyhetsflöden men däremot hålla sig uppdaterad. Läs tidningen och se nyheter, men fastna inte i att scrolla i telefonen. Det är lätt att sugas in i vad du ändå inte kan påverka. Sedan är det bra att se över sin hemmaberedskap. MSB kallar det för att "preppa solidariskt". Fundera över

dina sårbarheter – vad skulle du inte vilja vara utan på kort sikt? Vi kan och ska inte alla lägga upp enorma konserverförråd, men ju mer vi som kan ta hand om oss själva gör det, desto mindre kommer vi vid en kris behöva belasta samhället när det har fullt upp med en massa andra saker.

Hurdan är din upplevelse av Uppsalabornas beteenden och beredskap?

– Jag uppfattar generellt en väldigt intresserad, påläst och kunnig befolkning. Det finns en myt om att studenter skulle vara mindre ansvarstagande, men så uppfattar jag det inte alls. Under pandemin avhöll sig studenterna till exempel från stora fester som kunde ha blivit superspridarevent. Människor vill göra rätt och ta ansvar.

Vilken förväntan har du på Svenska kyrkan vid en tillspetsad situation i samhället?

– Jag tror att ni har en jätteviktig roll. Ni är en aktör som många vänder sig till när de känner oro, även de som inte är kyrkobesökare annars. I kyrkan finns omsorg och tröst och inga krav på att vara påläst och kunnig för dem som kommer. Det behöver inte vara så komplicerat, det kan vara någon som lyssnar en stund och delar oron. Det handlar också om det sociala omhändertagandet av människor. Just nu sker många spontana initiativ i samhället för att hjälpa människor på flykt, men vi ser att när distributionskanalerna inte finns så hamnar lätt fel insats på fel plats. Där tror jag att kyrkan med sina nätverk lättare kan ha en bild av vad som behövs och hur det ska förmedlas.

– En viktig sak för mig är att ta ansvar och hjälpa till, att hjälpa de svaga och utsatta i samhället på olika sätt, och det är nog det som påverkat mig att jobba först i räddningstjänsten och nu med trygghetsfrågor. Jag är uppvuxen i en kristen familj, med allt vad det innebar från att gå i söndagsskola till att vara med om insamlingar för Lutherhjälpen. Man skulle bidra och hjälpa till. Jag var med i Kyrkans Ungdom där även de som annars var mobbade och utstötta hade en plats och fick vara med på lika villkor. Det har präglat mig väldigt mycket, att se till alla i rummet och ta hand om dem som behöver hjälp och stöd.

Hur mycket oro känner du själv i nuläget och hur hanterar du den?

– Det är klart att jag känner en oro för utvecklingen i vårt närområde men jag känner inte en direkt oro för att Sverige ska hamna i krig eller väpnad konflikt i närtid. Samtidigt kommer världen, även om den pågående konflikten skulle lösas upp, att ha fått en permanent försämring som kommer att bestå under lång tid. Jag är absolut orolig för världens utveckling och demokratins tillbakagång, samtidigt som jag känner väldig tillit och trygghet i hur enade västvärldens länder ändå blivit i detta. Enigheten i EU som nu uppstått skulle det tidigare ha tagit årtal att nå.

– Så jag är pessimist om vart världen är på väg, men också optimistisk och hoppfull om människans möjligheter att påverka, undvika och hantera vad som händer i framtiden. Nu står vi upp mot det onda som händer och försöker hjälpas åt. Det är rätt skönt att ha den roll jag har just nu och veta att jag i den faktiskt kan dra mitt lilla strå till stacken. +

Lär känna Anders Fridborg närmare på [youtube.com/svenskakyrgan uppsala](https://www.youtube.com/svenskakyrgan uppsala) i hans avsnitt av LIVET.

JAG ÄR VOLONTÄR

Vilka är de ideella krafter som är och bär kyrkan? Vad får människor, unga som gamla, att ge av sin tid och sitt engagemang? Här och i kommande nummer möter du några av dem.

Text Johanna Wallin **Foto** Mårten Löfgren

KRISTINA SER VÄRLDEN I UPPSALA

Helga Trefaldighets internationella grupp är engagemanget för omvärlden stort. Kristina Göransson gick med i gruppen när hon återvände till Uppsala efter flera års missionsarbete i södra Afrika.

– Att vara ideellt aktiv på hemmaplan är viktigt, för världen är ju här, säger Kristina. Arbetet för en bättre värld behöver inte bara ske därute, utan också här hemma.

Internationella grupper finns i alla församlingar i Uppsala, precis som runtom i landet. Deras verksamhet ser lite olika ut, med den gemensamma uppgiften att i Svenska kyrkans regi arbeta för en rättvisare värld och alla människors lika värde.

– Det är roligt att arbetet i de olika internationella grupperna är öppet och formas efter vilka som engagerar sig, säger Kristina. En del grupper jobbar mycket med att skapa möten med nya svenskar, genom språkkaféer exempelvis, medan andra har blicken ut mot världen.

Alla internationella grupper stödjer biståndsarbetet inom Act Svenska kyrkan, berättar Kristina.

– Vi har två stora kampanjer om

året, inför jul och så fasteaktionen före påsk. Det är vanligt, inte bara inom kristendomen utan i flera religioner, att man ger gåvor under fastetider. Därför gör vi insamlingar på olika sätt. Det är bara fantasin som sätter gränser – det bakas, ordnas lotterier, tipsrundor, konserter och andra aktiviteter där intäkterna går till Act Svenska kyrkans projekt.

För Kristinas del är relationsskapande i fokus.

– För mig betyder det jättemycket att känna att det finns fler människor i min församling som inte bara ser till oss i Sverige utan ser att vi är en del av världen och att vi alla är beroende av varandra.

Hon berättar med stor inlevelse om samarbetet med retreatgården Anafora i Egypten, som är ett av de projekt Helga Trefaldighets internationella grupp stödjer. En plats som sjuder av liv och också ger utrymme för vila och gemenskap.

– Den långa vänskapen mellan oss och Anafora har utvecklats över tjugo år. Många svenskar har tillbringat tid på retreatgården och biskop Thomas, som är drivande där, har varit mycket

i Sverige. Vi får ut minst lika mycket av samarbetet som vi ger. Vi märker också tydligt att engagemanget att ge pengar till våra insamlingar ökar på grund av att vi har en verklig relation med människor.

Till yrket är Kristina församlingspedagog och lärare, och utbildar sig nu till lärare i svenska som andraspråk. Möten med människor från olika kulturer och bakgrunder berikar.

– Jag tror att vi är många som känner, särskilt nu när det är oroligt i vår omvärld, att den vardag som ibland kan vara lite tråkig eller jobbig plötsligt blir så värdefull. Vi behöver nya perspektiv, tankar, vänner, och fundera på varför det ser så olika ut för människor på vår jord och vilket ansvar vi har att ställa upp och hjälpas åt. Solidariteten och hoppet att det kommer att bli bättre är det vi behöver ta fasta på. Det är ett gemensamt liv vi lever på den här jorden.

– Att vara engagerad i en gemenskap med andra gör mig så tacksam och fascinerad över vad människor kan åstadkomma tillsammans. +

CALLE ÄR UNG VETERAN

Vid nitton års ålder är Calle Berlin redan veteran inom kyrkans ideella arbete. Han har varit ung ledare för tre

konfirmandgrupper och sommarkafévolontär under två säsonger, ställer upp som gudstjänstvärd regelbundet och hjälper till vid särskilda högtider eller andra tillfällen när det behövs. Självt menar Calle att hans insatser är blygsamma men konstaterar, efter en uppräknning av regelbundna och tillfälliga uppdrag:

– När någon ringer och ber om hjälp så kommer jag.

Det började med konfirmationen i Eriksbergskyrkan, som gav mersmak och ledde till att Calle gick med i en ungdomsgrupp som träffades för att fika, spela pingis och umgås. Året därpå var han ung ledare för andra konfirmander.

– Dels avlastar unga ledare de anställda lite genom att göra praktiska saker men framförallt går det ut på att vara ett stöd för konfirmanderna, berättar Calle.

Att sänka tröskeln in i kyrkan för ungdomar är en viktig uppgift, menar Calle.

– Jag och andra unga människor som är aktiva i kyrkan blir brobyggare, som visar att kyrkan inte är stift och trist. Det finns många olika arenor där man kan vara.

Under sommarkaféet i Eriksberg var Calles fokus framförallt riktat mot äldre gäster.

– Många hade varit så instängda under pandemin och uppskattade verkligen att komma till ett ställe där det fanns människor som hade tid att samtala och lyssna. Att få någon att känna sig sedd kan handla om att servera en bulle, fylla på en kaffekopp eller slå sig ner och prata.

Det ideella engagemanget var långtifrån självklart för Calle.

– Mina föräldrar har alltid varit samhällsintresserade och hjälpt

människor på olika sätt, och till viss del har min bror och jag fått med oss detta. Men när jag var liten tyckte jag mest att det här med att vara volontär var så tjafsigt. Min filosofi var snarare att man ska sköta sig själv och alla andra får sköta sitt.

– När mamma var ordförande i hyresgästföreningen fick hon en jul för sig att vi skulle fira med alla i området som var ensamma. ”Ska ni ta julen ifrån mig också?” var min första reaktion. Men efter några år började jag förstå värdet av det där att ge till andra utan att kräva något tillbaka.

När Calle blev troende och började gå i kyrkan var personalen i Eriksbergskyrkan bra på att få honom att känna sig välkommen och behövd, menar han.

– Första gången var det såklart nervöst att gå upp och läsa en text under söndagens gudstjänst, men man växer i sig själv och blir starkare av att prova på sånt som kan kännas ganska utmanande.

För Calle har volontärskapet vuxit till att bli hans sätt att tjäna Gud.

– Det bästa sättet, tycker jag. Att göra något gott med hjärtat, att finnas till för sina medmänniskor. På det sättet är kyrkan ganska unik i vårt samhälle, att det främsta fokuset är att möta människor, utan något vinstintresse.

För kyrkan är det helt väsentligt att det finns människor som Calle, som vill ställa upp ideellt.

– Kyrkan, sammanhanget och gemenskapen som kyrkan är har gett mig så mycket och då kan jag också ge något tillbaka, säger han. Jag ser det som min plikt, faktiskt. +

Vi behöver dig!

Du kan välja att göra en engångsinsats eller engagera dig mer regelbundet. Det finns många olika sätt att vara ideellt aktiv, till exempel inom barn-, ungdoms- eller konfirmandarbete, integrations- och språkverksamhet, arbete för hållbar utveckling, insatser för utsatta människor, läsläsning, kyrkkaffe, andakter och gudstjänster, besöksverksamhet och kyrkogårdsarbete.

svenskakyrkan.se/uppsala/volontar

Tack för att du är medlem!

Tillsammans gör vi
bland annat detta möjligt:

Läger, ungdomskaféer
och andra mötesplatser
för ungdomar.

Gratis eller
subventionerad
familjerådgivning.

Gudstjänster,
för alla i livets glädjeämnen
och sorger, förtvivlan och hopp.

Stöd till dem
som sörjer.

Hembesök och
sjukhusbesök för att stötta
sjuka eller människor i kris.

act
Svenska kyrkan

Act Svenska kyrkan,
som finns på plats
vid katastrofer och kämpar
för allas rätt till ett
värdigt liv.

Stöd till människor
på flykt, både i Sverige
och utomlands.

Klimatarbete i Sverige
och världen.

Stöd till människor
som är nya i Sverige, för att
de ska lära sig svenska
och komma in i samhället.

Var med och dela livet – välkommen som medlem!

Som medlemmar i Svenska kyrkan tar vi tillsammans ansvar för en värld där människovärde, kärlek och en hållbar livskvalitet får stå i fokus. I det arbetet är varje medlem viktig, inte minst du!

I Svenska kyrkan delar vi många av livets skeenden med varandra. Vi möts i svårigheter och i glädje.

Vi möts vid dop och konfirmation, vigsel och begravning, i barngrupper

och gudstjänster, på konserter och körövningar, i samtal och på språkcaféer.

Varje medlem är också med och bidrar till ett rikt kulturliv, till att bevara vårt kulturarv och till det internationella bistånds- och utvecklingsarbetet.

För att gå med i Svenska kyrkan behöver du fylla i en inträdesblankett.

På svenskakyrkan.se/upsala/medlem kan du både läsa mer och ladda hem den blankett du behöver. Du kan även mejla namn och adress till upsala.medlem@svenskakyrkan.se så postar vi blanketterna till dig.

Välkommen till Svenska kyrkan! ☺

MÖTA MÖRKER MED HOPPETS HANDLINGAR

Text Erik Lysén, Uppsalabo,
chef för Act Svenska kyrkan och ordförande för ACT-alliansen.

Foto Magnus Aronson /Ikon

I SKRIVANDE STUND omges jag av bilder från krigets Ukraina. Jag ser den sönderbombade staden Mariupol i sydöstra delen av landet. Jag ser barn, mammor och mormödrar som lämnar den ukrainska storstaden Odessa och tar båten över floden Donau till tryggheten i Rumänien. Jag ser volontärer från Act Svenska kyrkans samarbetspartner Hungarian Interchurch Aid, HIA, som delar ut mat, vatten och hygienartiklar till tiotusentals människor som samlats nära den ungerska gränsen, och som snart ska lämna det land de växt upp i.

Europas största flyktingväg sedan andra världskriget är ett faktum.

Själv sitter jag på min arbetsplats i ett vackert 1700-talshus strax nedanför Uppsala domkyrka och försöker ta in allt som pågår.

Jag är i daglig kontakt med generalsekreteraren för ACT-alliansen, Rudelmar de Faria, som tillsammans

med HIA besöker flyktingarbetet vid gränsen mellan Ukraina och Ungern. Idag är jag väldigt tacksam för alliansgemenskapen.

Den fungerar just nu som en bro mellan människors engagemang i Sverige och de flyende familjerna i Ukraina. Jag och mina kollegor kan snabbt överföra de pengar som Act Svenska kyrkan samlat in under parollen "Nödrop för Ukraina" och vidarebefordra dem till den nationella ACT-medlemmen, HIA, som tar emot och bistår familjerna som flyr.

Häromdagen hade mer än 280 ton matpaket och mediciner till ett värde av mer än 70 miljoner kronor förmedlats genom denna organisation till familjerna på flykt.

Mitt i detta vanvettiga krig, och allt det lidande som det för med sig, är jag ändå glad för att så många människor runtom i Europa gör allt vad de kan för att hjälpa utsatta familjer från krigets Ukraina. I Act

Svenska kyrkans pågående fasteaktion påminner vi också om att även människor som exempelvis flyr förföljelser i Myanmar eller är drabbade av hungersnöd i Afrikas Horn, måste få samma stöd och hjälp som flyktingar från krigets Ukraina.

Det finns en risk att vi som människor bara kan koncentrera oss på en kris åt gången. Men idag är det nödvändigt att hålla flera tankar och kriser i huvudet samtidigt. Vi kan vila i insikten att i alla krishärdar finns det lokala volontärer som likt de från Hungarian Interchurch Aid är ställföreträdande barmhärtiga samariter. Detsamma gäller för övrigt i våra egna kommuner och församlingar, där anställda och frivilliga nu mobiliserar för att kunna möta ukrainska flyktingar på ett värdigt sätt.

Denna utmanande tid kanske hjälper oss att tydligare se innebörden av att vara del av en världsvid gemenskap och få möta krigets mörker med hoppets handlingar. Där vid Ukrainas gräns, här i Uppsala. +

ENLIGT MIG

AKTUELLT

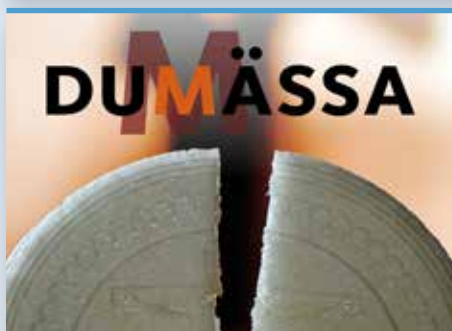

Påsktiden är här och vi får följa Jesus lidande, död och uppståndelse i passionsandakter, i skärtorsdagsmässan, i långfredagens avskalade svärta och i påskdagsgudstjänstens jublande glädje – som vi gjort under två årtusenden.

På [SVENSKAKYRKAN.SE/UPPSALA/PÅSK](https://svenskakyrkan.se/uppsala/pask) hittar du information om var, när och hur påsken firas i kyrkan nära dig. Välkommen!

LÅT OSS TILLSAMMANS
FIRA UPPSTÅNDELSEN OCH DELA
HOPPET PÅ DE SÄTT VI KAN.

Glad Påsk

Skärtorsdagsmessa

En mässa fylld av musik. Ett rum för samtal och livets frågor. En mötesplats för dig och andra. Så beskriver Helena Andersson Bromander, körledare för Rockkören DUM, och Tin Mörk, präst, DUMässan som sedan i höstas firas i Sankt Pers kyrka med jämna mellanrum. Rockkören DUM medverkar alltid med sitt speciella sväng och sin repertoar av nutida pop, rock och soul. DUMässa i Sankt Pers kyrka på skärtorsdagen 14 april kl 19.

Boka vigsel på plats

På Fest- & Bröllopsmässan på Hotel Villa Anna, söndag 22 maj 2022 kl 13–15, får ni ta del av en romantisk mässa samt möjlighet att träffa präster från Svenska kyrkan. De är beredda att besvara de frågor ni har om vigsel i kyrkan.

Ni kan även i montern söka datum och kyrka – och boka direkt – med hjälp av kyrkans personal.

Efter mässan, kl 15, bjuds på bröllopskonsert i Helga Trefaldighets kyrka, granne med Villa Anna.

Skapande stillhet

En dag med skapande och lugn på Gottsunda kyrkas vackra innegårdar, söndag 1 maj kl 12.30–15.

På innergården Källan kan du skapa med färg, lera och blommor. På innergården Japanska trädgården kan du pröva att vara i tystnad.

Du får också gärna ta med eget skapande material om du vill.

Anmäl dig till Mona Gustavsson, diakon, 018-430 38 33. Begränsat antal platser.

Välkommen att besöka kyrkans kaféer i Gränby, Gottsunda och Centrum

 Café Ovan där

Café Ovan där, må–fr 10–18, lö–sö 11–15
Gränbystadens galleria, plan 3

KAFÉ
VARDAGSRUMMET

Kafé Vardagsrummet, ti och to 14–16.30, fr 13–15
i Gottsunda kyrka

Katedralkaféet

Katedralkaféet, ti–sö 11–16
intill Uppsala domkyrka

Prenumera på nyhetsbrevet som kommer en gång i veckan.
svenskakyrkan.se/uppsala/nyhetsbrev

Allra senaste programmet finns på vår webbplats.
svenskakyrkan.se/uppsala/program

Samtal om livet och döden

Tove Folkesson romandebuterade 2014 med Kalmars jägarinnor och har sedan dess varit en av Sveriges mest hyllade och prisbelönta samtida författare. Söndag 20 april kl 18.30 möter vi henne i Uppsala domkyrka. Det blir ett samtal om livet och döden, graviditet och förlossning, bröllop och begravning, med utgångspunkt i Folkessons senaste roman Den stora kyrkan, en berättelse om när hela existensen ställs på sin spets.

Nya orgeln redo

Eriksbergskyrkans helt nya orgel har byggts i Tyskland, är större och har fler stämmor än den tidigare från 1960.

Arbetet med att på plats montera och stämma har varit intensivt och invigningen, då även Eriksbergskören medverkar, är planerad nu till våren.

Lördagarna efter påsk och fram till pingst bjuder på musik i helgsmål.

Kristi himmelfärds dag ger orgel-solist och barockorkester "Göken och näktergalen" av G F Händel.

För aktuella datum och tider se info i appen Kyrkguiden samt nyheter på facebook.com/eriksbergskyrkan

Nattkyrkan – en plats för aktivitet och gemenskap

Mitt i nattbruset står Helga Trefaldighets kyrka öppen varannan fredag mellan kl 18–22. En mötesplats för dig som vill träffa andra, ta en fika, lyssna på musik eller hitta någon att prata med. Nattkyrkan börjar oftast med en andakt inför helgen och kvällarna avslutas med aftonbön.

Vårens kommande datum: 8 april, 22 april och 6 maj. Till hösten kommer nya möjligheter, se när och mer info genom att följa svenskakyrkan.se/upsala/nattkyrkan

Samtal och stöd

Kontakt per telefon, Diakonins hus

Stödtelefonen är öppen helgfri tisdag–torsdag kl 10–12.

Telefon 018-430 38 08.

Det går även bra att boka samtal via upsala.diakoni@svenskakyrkan.se

Besökstider för Diakonins hus, S:t Eriks torg 7, finns på svenskakyrkan.se/upsala/dh

Nätvandrarchatten för dig som är ungefär 12–25 år

Måndagar, onsdagar och söndagar kl 19–22. Året om.

kyrkanssos.se/hitta-hjalp/natvandrarchatten

Svenska kyrkans familjerådgivning

För vuxna med svårigheter i nära relationer. Läs mer på: svenskakyrkan.se/upsala/familjeradgivning

Jourhavande präst

Ring 112 kl 21–6.

För digitalt brev eller chat samt Sverigefinsk telefonjour, se: svenskakyrkan.se/jourhavandeprest

Följ oss i sociala medier

Se nyheter, filmer, andakter och gudstjänster i Svenska kyrkan Uppsalas olika kanaler: facebook.com/svenskakyrkaniupsala, instagram.com/svenskakyrkanupsala och youtube.com/svenskakyrkanupsala.

Nästa nummer av Hopp kommer i mitten av juni

VÄRLDEN FINNS I UPPSALA

SIDAN 14

SLANG MED HALKA

SIDAN 10

STEGEN TILL MÖTET

SIDAN 8

MUSIK BYGGER BROAR

SIDAN 4

UPPTÄCK PÅSKEN

MITTUPPSLAGET